

[Andreasen.]

men den Ordning, vi har nu, er skandaløst dyr for den Befolkning, vi repræsenterer. Det er sagt mig fra kyndig Side, at de fleste af disse Penge gaar til Agentprovision. Kunde vi ikke finde en Ordning, hvor efter denne Forsikring sættes i Forbindelse med vort Sygekassevæsen eller andet Forsikringsvæsen, saaledes at denne meningsløse Byrde bortskaffedes, og man alligevel sikrede de paagældende Mennesker i Tilfælde af Ulykke? Det vil jeg meget henstille til den højtærede Ministers Overvejelse.

Det er ikke min Tanke at holde nogen lang Tale om Ting, som der er talt om før; men jeg vil dog gerne sige følgende — det skal blive ganske kort — om Militærspørgsmaalet. Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt vi skal have Forsvar eller ikke. Mit Standpunkt og mit Partis Standpunkt er kendt; jeg vil arbejde, saa længe jeg orker, for, at det kan blive gennemført, og jeg haaber at se det gennemført, før jeg bliver alt for gammel. Men jeg vil gerne spørge den høje Rigsdag, alle Partier, om vi ikke kunde mødes i den ene Ting at afskaffe det Militær-væsen, som teknisk set fuldkommen har spillet Fallit. Under Valgkampen før Landstingsvalget spurgte jeg de Politikere, jeg var sammen med, hvordan de stillede sig til dette Forhold; men jeg fik ikke noget Svar. Men det, at jeg ikke fik noget Svar, kunde ogsaa være et Svar. Jeg glæder mig over, at den nuværende Regering vil forhandle ogsaa med mit Parti om Forsvars-sagen. Men det vilde glæde mig endnu mere, om jeg kunde faa et Tilsagn om, at denne Regering vilde gaa ind for det Standpunkt, at vi skal spare Millionerne til den Militærtæknik, som vi nu efter Krigen ved er fuldkommen uanvendelig og fuldkommen meningsløs. Thi det er dog, synes jeg, urimeligt, at vi skal sidde her og diskutere hele denne Sag uden at kunne mødes paa det ene Punkt, hvor vi alle ved, at der gives Penge ud til ingen Nytte. Her burde vi kunne mødes, og vi kunde saa senere diskutere, hvad vi skal have af Luftforsvar. Jeg glæder mig meget over, at mit Partis Forsvarsminister ikke var bange for at være ude for en Art Haan i Anledning af de afkortede Geværer. Han var ikke bange for at gaa til Sagens Kærne. Jeg tror ikke, vi har Brug for andet end det, Forsvarsminister

L. Rasmussen foreslog. Den nuværende Regering vil jo have en Militærordning, som ikke har Hjemmel i Genèveoverenskomsten. Jeg synes, den skulde stille sig paa det Standpunkt foreløbig at samle hele Rigsdagen om at spare Udgifterne til de Ting, som man fra alle Sider erkender, ogsaa fra Generalernes Side, teknisk set er fuldkommen overflødige, meningsløse og urimelige.

Maa jeg endnu nævne en Ting, og det er den højtærede Indenrigsministers Forslag til en Valglov. Jeg tror ikke, det vil være nogen Skade til — jeg har ikke mit Partis Tilslutning til at sige dette —, om Rigsdagsmændenes Antal blev skaaret noget ned, slet ikke. Men det kan saa udmærket og let lade sig gøre ved at afskaffe det Ting, der sidder ovre i den anden Ende af Christiansborg. Det er fuldkommen overflødigt. Valget har vist, at Landstinget ret hurtigt vil faa samme partimæssige Sammensætning som Folketinget. Jeg har lige set Rigsdagens Regnskab. Der er mange, som mener, at vi Rigsdagsmænd faar for store Lønninger. Jeg har lagt Mærke til, at Udgifterne hertil ikke udgør noget forfærdelig stort Beløb i Sammenligning med de samlede Udgifter til Rigsdagen, Skærer vi Landstinget bort, hvilket ikke vil være til Skade, men til Gavn for Folkestyret, sparer vi en Trediedel af de samlede Lønninger til Rigsdagsmænd og en stor Udgift til Rigsdagstrykkeriet og til adskillig Betjening, Telefon, Porto og meget andet. Hvis den højtærede Indenrigsminister er Tilhænger af Folkestyret, hvad jeg tror han er, vil jeg sige til ham: Tænk alvorligt over det, Hr. Minister, og glæd mig, som er blevet Nr. 8 i Anciennetet her i Folketinget efter 22 Aars Forløb, lidt med at komme og sige, at der skal være Fornuft i det Arbejde, vi driver i det danske Parlament. Spørgsmaalet er, om man vil have Folkestyre eller ikke; vil man have Folkestyre, bør man skære Landstinget bort. Jeg beder den højtærede Indenrigsminister alvorligt overveje dette. Jeg har ikke sagt det for Agitationens Skyld. Det er min inderlige Overbevisning, at det vilde gavne Lovgivningsarbejdet og det danske Samfund, om man gjorde dette; og Vognen kørte saamænd ikke løbsk, selv om vi kun havde eet Kammer i dette Land. Jeg paa-kalder et alvorligt fælles Arbejde, som jeg altid har gjort det, naar jeg har taget Ordet